

جدول ۱۷-۱ ، ضریب هدایت گرمایی اجسام

$\frac{\text{cal}}{\text{sec} \cdot \text{cm} \cdot \text{C}^\circ}$	k بر حسب
۰/۴۹	فلزات
۰/۲۶	آلومینیوم
۰/۹۲	برنج
۰/۰۸۳	مس
۰/۰۲۰	سرب
۰/۹۷	جیوه
۰/۱۲	نقره
	پولاد
۰/۰۰۰۳۵	نمونه‌های مختلف جامد
۰/۰۰۱۵	آجرهای عایق
۰/۰۰۲	آجر قرمز
۰/۰۰۰۱	کانکریت
۰/۰۰۰۱	چوب پنبه
۰/۰۰۰۱	نمد
۰/۰۰۲	شیشه
۰/۰۰۴	یخ
۰/۰۰۰۱	پشم شیشه
۰/۰۰۰۳ - ۰/۰۰۰۱	چوب
۰/۰۰۰۰۵۷	گازها
۰/۰۰۰۰۳۹	هوا
۰/۰۰۰۰۳۴	ارگن
۰/۰۰۰۰۳۳	هلیوم
۰/۰۰۰۰۵۶	هیدروژن
	اکسیژن

گرادیان دمائی برابر $\frac{t_2 - t_1}{L}$ است و ضریب k در اینحال مقدار ثابتی است و میتوان (با حذف علامت منفی) نوشت:

$$H = kA \frac{t_2 - t_1}{L} \quad (2-17)$$

محدودیتی برای ابعاد میله در شکل ۱-۱۷ قائل نشدیم، بنابراین فرمول ۲-۱۷ را برای هر قطعه کوتاه یعنی وقتی L کوچک است نیز میتوان بکار برد. لذا از این فرمول میتوان در گرمای منتقله از دیواره پنچال (که سطح آن زیاد و طول آن کم است) و امثالهم نیز استفاده نمود. فقط در چنین حالاتی بجای طول کلمه «ضخامت» بکار برده میشود.

۲-۱۷، جریان گرمائی در دیواره مرکب

در شکل ۲-۱۷ دیواره‌ای نشان داده شده است که از دو لایه مختلف الجنس مطابق شکل ترکیب شده است. ضخامت و ضریب هدایت گرمائی دو جسم، مختلف است. جریان گرمائی که از مقطع (۱) عبور میکند عبارت است از:

$$H = \frac{k_1 A (t_2 - t_x)}{L_1} \quad (3-17)$$

و جریان گرمائی که از مقطع (۲) عبور میکند عبارتست از:

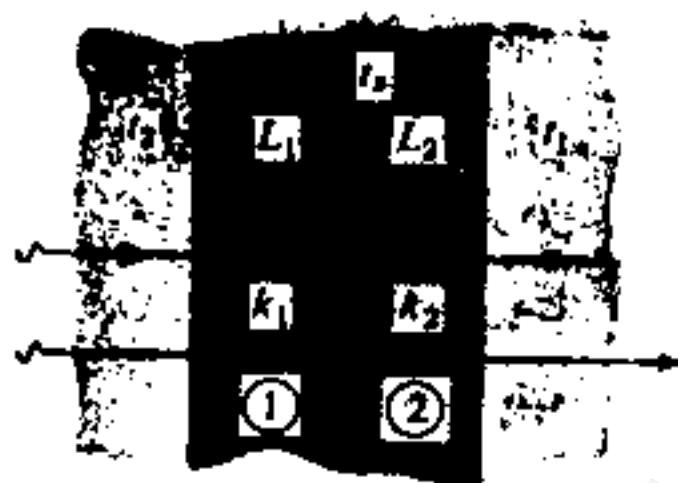
$$H = k_2 A (t_x - t_1) \quad (4-17)$$

در هر حالت ثبات دمائی باید دو جریان گرمائی باهم برابر باشد (چرا؟) پس داریم:

$$k_1 A_1 \frac{(t_2 - t_x)}{L_1} = \frac{k_2 A_2 (t_x - t_1)}{L_2}$$

هر گاه t_x را بین این فرمول و یکی از فرمولهای ۳-۱۷ یا ۴-۱۷ حذف کنیم نتیجه می‌شود:

$$H = \frac{A(t_2 - t_1)}{(L_1/K_1) + (L_2/K_2)}$$

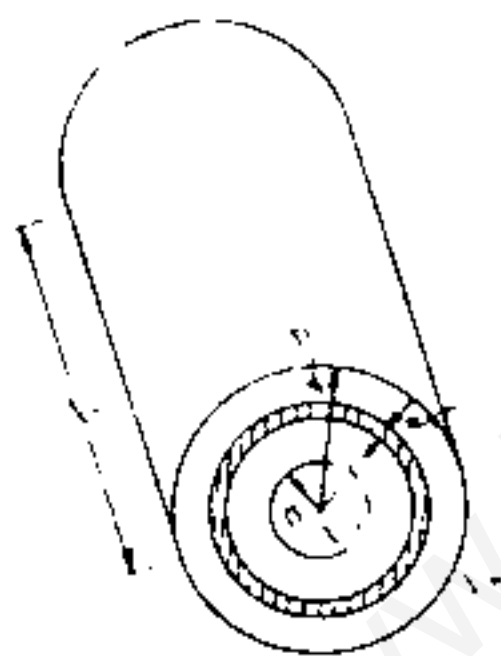
شکل ۲-۱۷ جریان گرمائی از یک دیواره مرکب

میتوان آنرا بصورت زیر نوشت :

$$H = \frac{A(t_2 - t_1)}{\Sigma(L/K)} \quad (۱۷-۵)$$

چون جریان گرمایی در تمام مقاطع یکسان است نتیجه میشود که گرادیان دمایی در هر یک از لایه‌ها متناسب معکوس با ضریب هدایت گرمایی است t_1 و t_2 در شکل ۱۷-۲ بترتیب دمای سطح حلوائی و عقبی دیواره مرکب است. هر گاه دیواره مرکب مذکور دیوار یک خانه باشد این دماها دمای هوای داخل و خارج در فاصله یک یا دو سانتیمتر از دیوار نیست. بمثالی که در قسمت ۱۷-۴ ذکر شده است رجوع کنید.

۱۷-۳ ، جریان شعاعی گرما در یک لوله یا یک کره

شکل ۱۷-۳ جریان شعاعی گرما در یک لوله یا یک کره

اینک بذكر دو مثال می‌پردازیم که در آنها گرادیان دمایی حتی در حالت ثبات دمایی نیز در جهت جریان متغایه نیست. شکل ۱۷-۳ لوله هادی بخار را نشان میدهد که پوشش عایقی محیط جانبی آنرا پوشانیده است. (میتوان شکل را در عین حال نمایش کرد که پوششی بر روی آن است فرض کرد.) هر گاه $t_1 - t_2$ بترتیب دمای سطح داخلی و خارجی پوشش عایق و a و b شعاعهای داخلی و خارجی این پوشش و فرض بر این باشد که $t_2 < t_1$ در اینصورت گرما از داخل بخارج جریان دارد. وقتی ثبات دمایی برقرار است، جریان H در هر لایه مثلا در لایه‌ای بشعاع r یا لایه دیگر ثابت است، (لایه هادی را ستوانه متحدالمحور

و در کره متحدالمركز فرض میشوند هر گاه سطح این لایه A و گرادیان دمایی در آن

$\frac{dt}{dr}$ فرض شود، داریم :

$$H = -kA \frac{dt}{dr} \quad \text{ثابت}$$

میتوان جریان گرمایی را بر حسب t_1 و t_2 و a و b بکمک انتگراسیون و سپس قرار دادن مقادیر حدی در فرمول حاصل بدست آورد. در جدول ۱۷-۲ انتگراسیون مجرای دیواره استوانه‌ای و کره‌ای محاسبه و ثبت شده است.

جدول ۱۷-۲

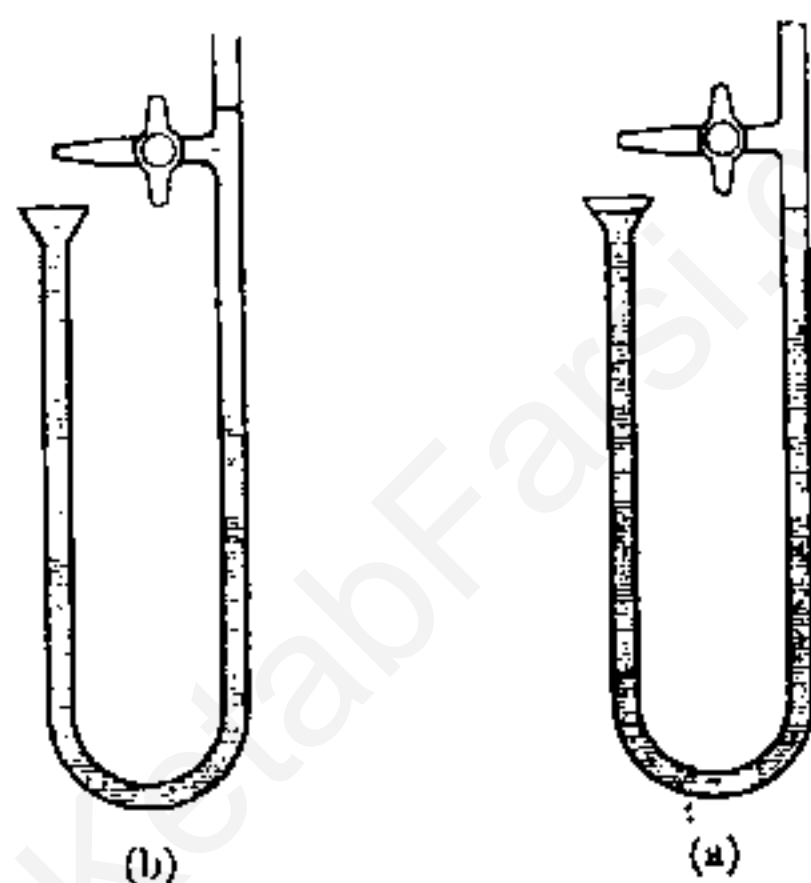
کره	لوله بطول L
$A = 2\pi r^2$	$A = 2\pi rL$
$H = -k \times 2\pi r^2 \frac{dt}{dr}$	$H = -k 2\pi rL \frac{dt}{dr}$
$H \frac{dr}{r^2} = -2\pi k dt$	$H \frac{dr}{r} = -2\pi k L dt$
$-\frac{H}{r} = -2\pi k t + C$	$H \ln r = -2\pi k L t + C$
$r = b \text{ و } t = t_1$	$r = a \text{ و } t = t_2$
$H = \frac{2\pi k (t_2 - t_1)}{(b-a)/ab}$	$H = \frac{2\pi k (t_2 - t_1)}{[\ln(b/a)]/L}$

۱۷-۳، کنوکسیون

کنوکسیون را به نوعی انتقال گرما میگویند که در آن گرما همراه با حرکت واقعی ماده، از نقطه‌ای بنقطه دیگر منتقل شود. دستگاه‌های گرم کننده که با هوای گرم کار میکنند نمونه‌هایی از کنوکسیون هستند. هرگاه ماده ناقل گرما را بکمک پروانه و یا پمپ بحرکت درآورند کنوکسیون را زوری **Forced convection** مینامند. وقتی حرکت سیال بعلت پیدایش اختلاف چگالی در نقاط مختلف آن بحرکت درآید کنوکسیون را آزاد یا طبیعی **natural or free convection** مینامند. برای فهم کنوکسیون آزاد، شکل ۱۷-۴ را در نظر بگیرید.

در قسمت (a) شکل، آب موجود در دو لوله ل شکل همدمای سطح آزاد آب در هر دو شاخه در يك سطح است. در قسمت (b) شکل شاخه سمت راست را گرم کرده‌اند. بعلت گرم شدن، چگالی آب در این شاخه کمتر شده برای اینکه فشار حاصله از این شاخه با فشار

شاخه مقابل که آب سردتر (و بنابراین چگالتر) در آن است، مساوی شود؛ باید ارتفاع آن بیشتر باشد. هر گاه شیر را باز کنیم آب از شاخه راست بشاخه چپ جریان مییابد. ورود آب باین شاخه فشار وارده بر عمق آنرا زیادتر کرده باعث میشود که آب سرد از ته لوله U شکل از شاخه چپ وارد شاخه راست شود. هر گاه مرتباً بشاخه راست گرما داده شده و از شاخه چپ گرفته شود جریان آب ادامه مییابد و در نتیجه انتقال گرما از طریق کنوکسیون صورت میپذیرد، در شوقائهای منازل، رادیاتور و نظیر شاخه سرد و اجاق نظیر شاخه سرد می باشد.

شکل ۱۷-۴ کنوکسیون در اثر پیدایش اختلاف چگالی بوجود میآید.

وضع غیر عادی انبساط آب که در فصل ۱۵ بیان شد باعث میشود که دریاها و دریاچهها وقتی یخ میزنند وضع خاصی داشته باشند. فرض کنیم دمای آب حوضی مثلاً 20°C باشد. هر گاه بیکباره دمای هوای مجاور به 10°C - تنزل یابد، همینکه دمای آب در مجاورت هوا به 19°C رسید سنگین شده (انقباض پیدا میکند) پائین میرود و جای آنرا مجدد آب 20°C پر میکند. این عمل آنقدر ادامه مییابد که دمای آب حوض به 4°C برسد. از این پس وقتی لایه بالایی آب بدمای 3°C رسید انبساط یافته چگالی آن کمتر از چگالی لایههای زیرین میشود. بنابراین کنوکسیون صورت نمیگیرد از این پس آب حوض فقط میتواند از طریق هدایت گرما بخارج بدهد و چون آب هادی بسیار ضعیفی است، گرمائی که از این طریق منتقل میشود ناچیز است و دمای آب حوض در 4°C تثبیت میشود. اما دمای لایه بالایی تدریجاً کم شده بصر میرسد و آب یخ میزند. یخ نیز بر روی آب شناور میماند. فقط گرما از طریق هدایت از آب بخارج میرود و لایه یخ بکنندی ضخیم میشود.

نمی‌توان فرمول ساده‌ای نظیر فرمول انتقال گرما از طریق هدایت، برای کئو کسیون نیز نوشت. علت آن این است که وقتی گرما از طریق کئو کسیون منتقل می‌شود باید سیالی در مجاورت سطح گرمی قرار گرفته گرما از آن دریافت کند و سپس در مجاورت سطح جسم سردی قرار گرفته گرمای خود را بآن بدهد. در مقدار گرمائی که باین ترتیب منتقل می‌شود عوامل زیر مؤثر اند. (۱) سطح صاف است یا منحنی (۲) سطح افقی قرار دارد یا عمودی یا مایل (۳) سیال ناقل گرما مایع است یا گاز (۴) توده ویژه، ویسکوزیته، گرمای ویژه و ضریب هدایت گرمائی سیال چه اندازه است. (۵) سرعت سیال کم و جریان آن آرام است یا سرعت زیاد و جریان آشفتنه است. (۶) آیا عمل تبخیر، میعان، جرم گرفتن و امثالهم اتفاق می‌افتد یا نه؟

در عمل، ابتدا ضریب کئو کسیون را با استفاده از فرمول زیر تعریف می‌کنیم:

$$H = h A \Delta t \quad (6-17)$$

که در آن H جریان گرمائی است که از طریق کئو کسیون جاری می‌شود، A سطح دیواره‌ای است که سیال از آن گرما می‌گیرد. Δt اختلاف دمای سطح گرماده و دمای متوسط سیال است. قدم بعدی پیدا کردن اندازه عددی ضریب h برای جسمی با ابعاد معین، جنس مشخص و تحت شرایط بخصوص است. این کار قسمتی از طریق محاسبات مفصل و طولانی و بخشی بکمک تجربیات و اندازه گیری‌های پر زحمت و متعدد صورت می‌گیرد. در سنوات اخیر در این زمینه اندازه گیری‌های زیادی صورت گرفته و منحنی‌ها و جداول فراوان تهیه و تنظیم شده‌اند که مهندسین و فیزیک دانها می‌توانند h ضریب کئو کسیون متناسب با هر جسم را در شرایط معین بدست آورند.

یکی از حالاتی که در عمل، زیاد با آن مواجه هستیم، کئو کسیون آزاد در مجاورت دیوار صاف یا لوله‌ای است که در دمای ثابت در هوا با فشار جو قرار دارد و اختلاف دمای لوله یا دیواره با محیط برابر Δt است. در جدول ۱۷-۳ ضرایب کئو کسیون را در چند مورد ثبت کرده‌اند.

مثال - دمای هوای اطاقی 25°C و دمای خارج 15°C - است. هر سانتیمتر مربع از سطح شیشه پنجره چقدر گرما منتقل می‌کند. ضریب هدایت گرمائی شیشه $2/5 \times 10^{-3} \text{ cgs}$ و ضخامت شیشه 2 mm است.

هر گاه تصور کنیم که دمای سطح داخلی شیشه 25°C و دمای سطح خارجی آن 15°C - است کاملاً در اشتباهیم. میتوان در یک روز سرد عملاً این موضوع را آزمایش نمود. اختلاف دمای طرفین شیشه به مراتب کمتر از اختلاف دمای داخل و خارج اطاق است. شدت

جریان گرمایی از سه طریقه: (۱) کنوکسیون درون اطاق، (۲) هدایت شیشه و (۳) کنوکسیون هوای بخارج باهم برابرند .

جدول ۱۷-۳

ضریب کنوکسیون آزاد در هوا با فشار جو

نام دستگاه	ضریب کنوکسیون بر حسب $\frac{\text{cal}}{\text{sec cm}^2 \text{C}^\circ}$
صفحه افقی رو بیلا	$0.595 \times 10^{-4} (\Delta t)^{\frac{1}{4}}$
د رو پائین	$0.314 \times 10^{-4} (\Delta t)^{\frac{1}{4}}$
صفحه قائم	$0.424 \times 10^{-4} (\Delta t)^{\frac{1}{4}}$
لوله قائم یا افقی بقطر D	$1/100 \times 10^{-4} \left(\frac{\Delta t}{D}\right)^{\frac{1}{4}}$

با اولین تقریب فرض کنیم دمای شیشه پنجره ثابت و برابر 5°C است . در این صورت اختلاف دمای هوای درون اطاق و شیشه برابر اختلاف دمای شیشه و هوای خارج است و هر دو برابر 20°C است . در هر دو طرف شیشه ضریب کنوکسیون ، مساوی و برابر است با:

$$h = 0.424 \times 10^{-4} (20)^{\frac{1}{4}} \frac{\text{cal}}{\text{sec cm}^2 \text{C}^\circ} = 1.895 = 10^{-4} \frac{\text{cal}}{\text{sec cm}^2 \text{C}^\circ}$$

و بنا بر فرمول ۱۷-۶ گرمائی که از هر واحد سطح (در هر واحد زمان) عبور میکند برابر است با:

$$\frac{H}{A} = 0.1895 \times 10^{-4} \times 20 = 17/9 \times 10^{-4} \frac{\text{cal}}{\text{sec cm}^2}$$

امادمای شیشه یکسان نیست و اختلاف دمای طرفین آن باید با اندازه ای باشد که در حدود

$17/9 \times 10^{-4} \frac{\text{cal}}{\text{cm}^2 \text{sec}}$ را از طریق هدایت منتقل کند . با استفاده از فرمول ۱۷-۲

(فرمول انتقال گرما از طریق هدایت) خواهیم داشت :

$$\Delta t = \frac{L}{k} \times \frac{H}{A} \times \frac{0.12}{2.5 \times 10^{-3}} \times 17.9 \times 10^{-2} \text{C}^{\circ} = 0.14 \text{C}^{\circ}$$

یعنی با تقریب کافی میتوان گفت که دمای سطح داخلی $5/07^{\circ}\text{C}$ و دمای سطح خارجی آن $4/93^{\circ}\text{C}$ میباشد.

۱۷-۵، تابش

هر گاه یکطرف میله‌ای را درون شعله‌ای قرار دهیم طرف دیگر آن که در دست ماست گرم میشود و گرما از طریق هدایت بدست ما میرسد. هر گاه دست خود را بالای شعله قرار دهیم گرما از طریق کنوکسیون آزاد و رویالابدست ما میرسد. حال اگر دست خود را در یکطرف و در نزدیکی جسم گرم قرار دهیم باز هم گرمائی از جسم بدست ما میرسد که بمراتب پیش از گرمائی است که از طریق هدایت منتقل شده باشد زیرا ضریب هدایت گرما در هوا بسیار کم است. دست ما نیز در مسیر کنوکسیون قرار ندارد. گوئیم گرما از طریق تابش بدست ما رسیده است.

تابش بمعنی خروج دائم انرژی از سطح خارجی هر جسم است. انرژی منتقله را انرژی تابشی مینامند که حامل آن امواج الکترومغناطیک است. امواج رادیویی، مادون قرمز، اشعه نورانی مرئی اشعه α و اشعه γ همگی امواج الکترومغناطیک هستند و اختلاف آنها فقط در طول موج آنهاست. هم‌این امواج، حامل انرژی هستند و سرعت انتشار همگی آنها در خلا برابر با $3 \times 10^8 \text{ m/sec}$. هر گاه این امواج بر جسمی بتابند که برای آنها شفاف نباشد قسمتی از آنها منعکس و بقیه جذب جسم میشود.

مادر این مختصر فقط درباره انرژی تابشی اجسام جامد و مایعات بحث میکنیم. قوانین تابش در گازها با جامدات و مایعات تفاوت اساسی دارند زیرا فاصله ملکولهای گاز با اندازه‌ای زیاد است که نمیتوانند اثر متقابل بر یکدیگر داشته باشند. امواجی که از هراتم گازی نظیر نئون یا بخار سدیم خارج میشود پس از چند ارتعاش متهاک شده از بین میروند. فرکانس این امواج، تابع جنس گاز است. امواجی که از یک جسم جامد یا مایع خارج میشود بر عکس امواج خارج شده از گازها تمام طول موج‌های ممکن را شامل هستند. کوتاهترین طول موج یا بزرگترین فرکانس، تابع دمای جسم است و به جنس جسم بستگی ندارد.

۱۷-۶، رادیاتور کامل یا جسم سیاه

واضح است که نمیتوان درون یک جسم جامد یا مایعی عمل اندازه‌گیری انجام داد. هر گاه دماسنجی را درون مایعی فرو ببریم تا دمای آنرا اندازه بگیریم دماسنج خارج از مایع است

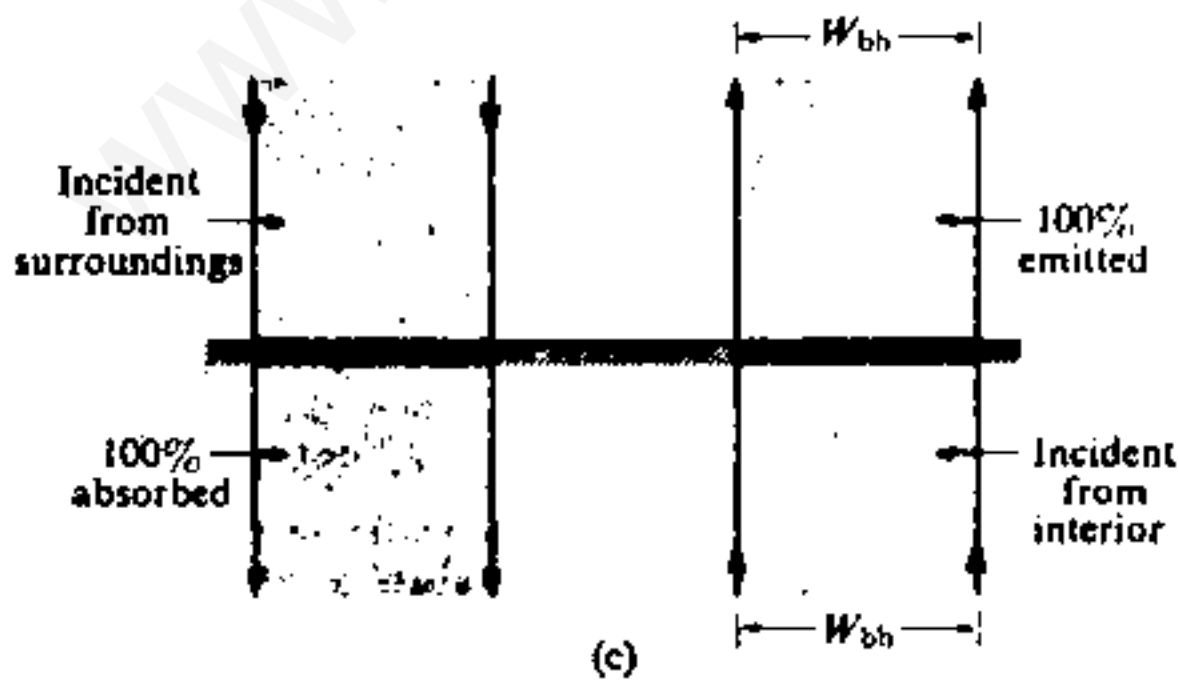
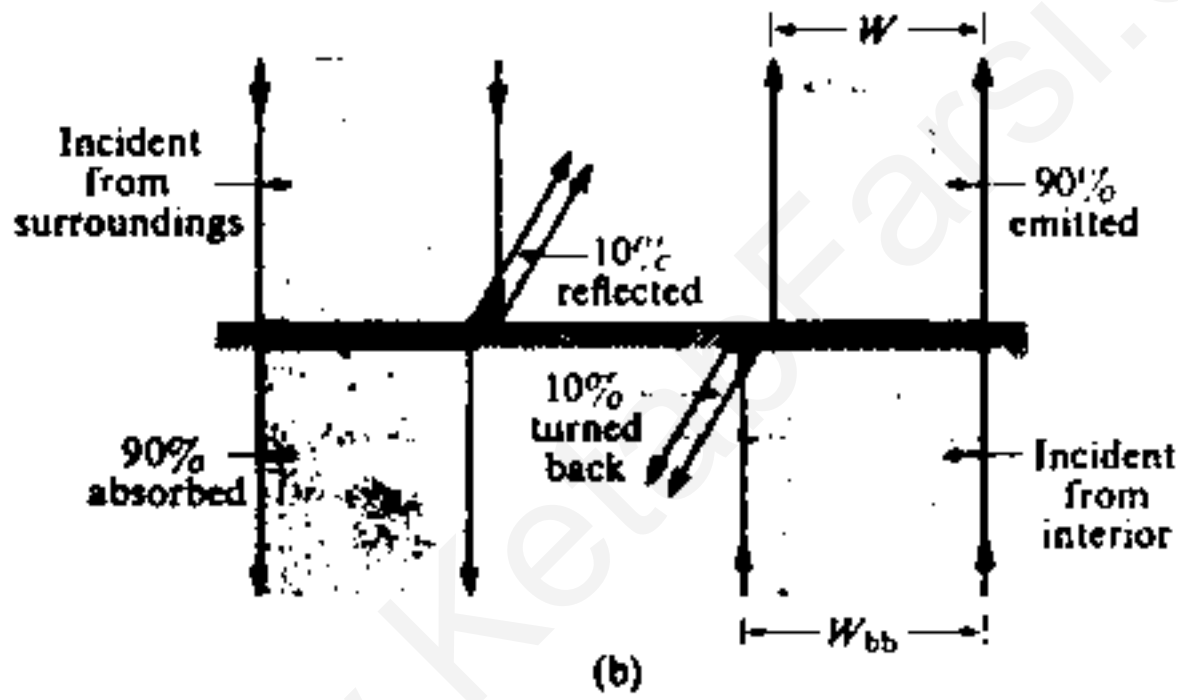
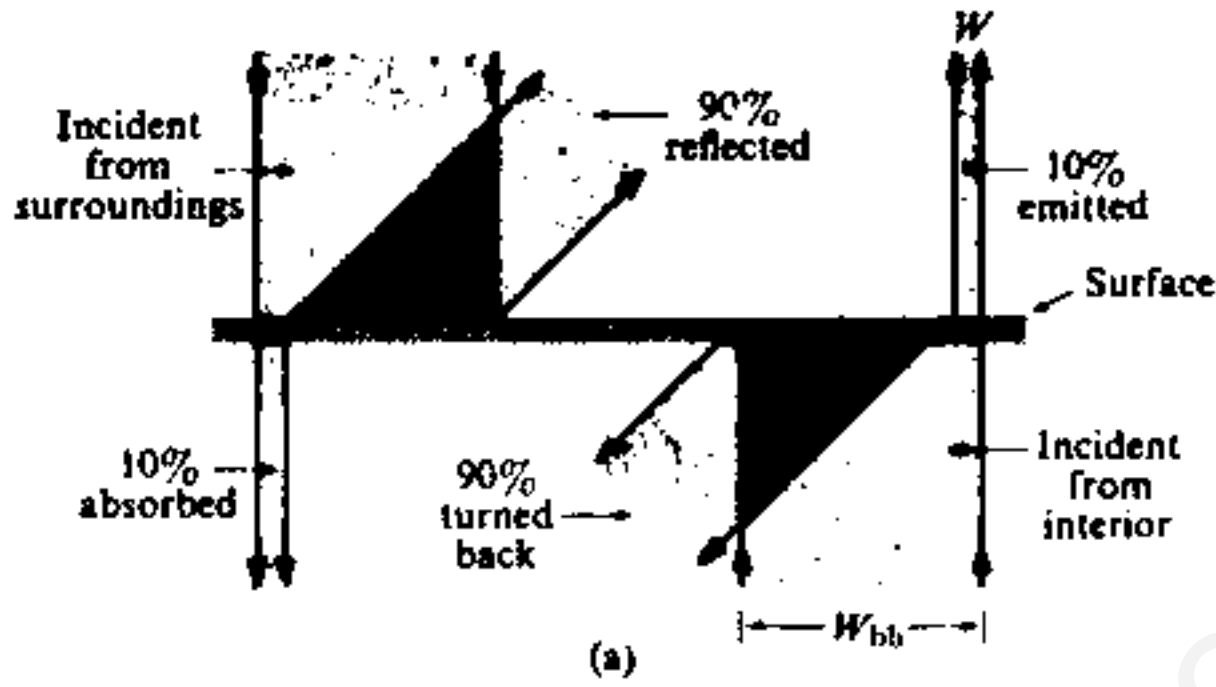
یعنی با وجود اینکه در آن غرق است بهر حال با مایع در یک فضا واقع نیستند . ما معتقدیم که امواج الکترومغناطیسی در داخل هر جسم ، بشرط آنکه دما تغییر نکند کاملاً یکسان است و هر گاه دما ثابت باشد ، دامنه نوسان هر موج با هر فرکانس برای تمام مواد یکی است . انرژی تابشی که بوسیله جسم جامد یا مایعی منتشر میشود ، در دمای ثابت ، برای تمام اجسام یکسان نیست و حتی اگر موج منتشره در داخل چند جسم یکسان باشد باز هم انرژی آنها یکسان نیست . اختلاف در اندازه انرژی باعث وجود اختلاف در طبیعت سطوحی است که موج با آنها می‌تابد . لازم است با دقت در مورد رویدادهائی که در سطح اتفاق می‌افتد بحث بعمل آید . انرژی تابشی هم از خارج هم از داخل جسم بر سطح می‌تابد . امواجی که از خارج بر سطح وارد میشود از اجسام خارجی نظیر دیوار و اجسام موجود در محیط و غیره بر آن می‌تابد و وقتی شعاعی (از داخل یا خارج) بر سطح می‌تابد قسمتی منعکس شده بقیه عبور میکند . فرض کنیم اشعه فقط از خارج و از اجسام خارجی بر سطح می‌تابد . هر گاه سطح کاملاً صیقلی و براق باشد (آینه) قسمت اعظم امواجی که بر سطح تساییده است منعکس میشود . آنچه از امواج از سطح عبور میکند جذب ملکولهای جسم میشود در اینجا اجسام کدر یعنی آنهاست که انرژی نورانی از خود عبور نمی‌دهند مورد نظر ما است هر گاه r کسری از انرژی اولیه را که منعکس میشود نشان دهد (the reflectance) و a کسر جذب شده را نشان دهد . (the absorptance) باشد ، چون انرژی کل یا جذب میشود و یا منعکس میگردد خواهیم داشت :

$$r + a = 1$$

یعنی اگر $r = 90\%$ باشد $a = 10\%$ است . 90% انرژی اولیه منعکس شده 10% آن جذب میشود .

هر گاه سطحی کسر r از انرژی خارجی وارد بر آنرا منعکس کند بهمین اندازه از انرژی تابشی داخلی را نیز منعکس میکند . پس آنچه جذب میشود $a = 1 - r$ است . انرژی که از جسم بخارج منتقل میشود در فضا آنقدر پیش میرود تا بجسم دیگری برخورد کند و در اینحال گوئیم ، انرژی از سطح بخارج منتشر شده است . مثلاً هر گاه ضریب انعکاس 90% باشد 10% انرژی از سطح بخارج منتشر شده است .

در شکل ۱۷-۵ (a) سطح فوق‌الذکر بطور شماتیک نشان داده شده است . عرض هر نوار ، نشان دهنده اندازه انرژی تابشی که بسطح وارد ، از آن منعکس و یا از آن عبور میکند میباشد . در شکل ۱۷-۵ (b) همین مقادیر را برای جسمی نشان میدهد که 90% انرژی اولیه را جذب و 10% آنرا منعکس میکند . اما از انرژی که از داخل می‌تابد 10% آن برگشته 90%

شکل ۱۷-۵ سطح خارجی در **a** منعکس کننده خوب و جذب کننده ضعیفی است و در نتیجه سرد کننده ضعیفی نیز هست. سطح در **b** منعکس کننده ضعیفی است و جذب کننده قوی و در نتیجه سرد کننده قوی. سطح نشان داده شده در **c** جسم سیاه ایده آل است و همه انرژی را از هر طرف بر آن بتاید بطرف دیگر منتقل می کند.

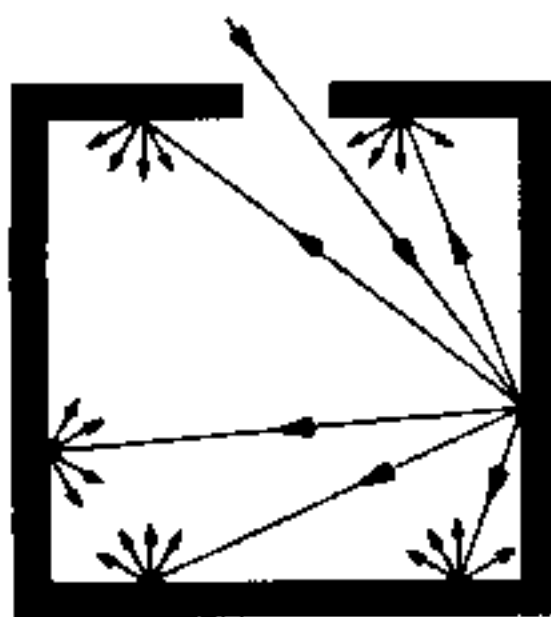
منتشر میشود. انرژی اولیه وارده از داخل، در قسمت (a) و (b) مساوی است زیرا دمای دو جسم یکسان است. بنابراین انرژی منتشره از جسم در قسمت (b) نه برابر این انرژی در قسمت (a) است. میتوان گفت يك جذب کننده خوب در عین حال يك نشر دهنده خوب نیز هست. برعکس، سطح ناشر ضعیف در عین حال جاذب ضعیفی نیز خواهد بود.

این درست بدین مفهوم است که بگوئیم هر جاذب خوب ناشر خوب است و بالعکس، علت اینکه سطح درونی و بیرونی ترمومسها و فلاسکها را آینه میکنند از همین جا سرچشمه میگیرد. معمولاً این ظرفها دارای دیواره دو جداره‌ای هستند که بین دو جدار آنها تخلیه کامل صورت گرفته است. بدین ترتیب گرما از طریق کنوکسیون و هدایت عملاً منتقل نمیشود. آینه کردن سطوح باعث میشود که انتقال گرما از طریق تابش نیز بمقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش یابد زیرا سطح نقره ناشر و نیز جاذب ضعیفی است.

درصد جذب انرژی توسط يك سطح، تابع طول موج یا فرکانس اشعه‌ای که بر آن می‌تابد نیز میباشد. لذا ممکن است سطحی برای نور مرئی، جاذب ضعیف و منعکس کننده قوی باشد در حالیکه برای طول موج‌های بیشتر، جاذب قوی و منعکس کننده ضعیفی باشد ما از نظر ساده‌تر کردن و قابل فهم کردن موضوع، فرض کردیم که τ برای تمام موجها یکی باشد.

چون بهترین جاذب، بهترین ناشر نیز هست، بنابراین سطحی که انرژی نورانی را خوب جذب کند نشر انرژی را هم بخوبی انجام میدهد. هیچ سطحی نمیتواند بیشتر از همه انرژی تابیده شده را جذب کند بنابراین جسمی که بتواند همه انرژی تابیده شده بر آن را جذب کند ناشر یا تابش کننده ایده‌آل است زیرا تمام انرژی که از داخل بر سطح آن می‌تابد از آن بخارج منتشر میشود. چنین جسمی اشعه نوری را که بر آن تابیده شده است بر نمی‌گرداند. بنابراین سیاه رنگ بنظر می‌آید. از این جهت این جسم را سیاه ایده‌آلی یا رادیاتور ایده‌آلی نامیده میشود. (انتخاب سیاه کلمه، متأسفانه مناسب نیست زیرا درست است که در دمای عادی اجسامی که خوب جذب می‌کنند سیاه بنظر می‌آید ولی هر گاه همین اجسام سیاه را گرم کنیم ابتدا نور قرمز و بالاخره نور سفید از آن بخارج تابیده میشود. بنابراین سیاه بودن، این نوع اجسام را بطور کامل توصیف نمی‌کنند.)

در شکل ۱۷-۵ يك جسم سیاه مطلق نشان داده شده است. همه اشعه که از یکطرف بر آن می‌تابد کاملاً بطرف دیگر منتقل میشود هیچ جسم مادی همه انرژی تابیده شده بر آن را جذب نمی‌کند. دوده چراغ در حدود ۱٪ نوری را که بآن تابیده است منعکس می‌کند. بنابراین

شکل ۶-۱۷ سوراخی که جلو محفظه ی قرار دارد جذب بسیار خوب و تقریباً کاملی برای اشعه بشمارمباید .

جسم سیاه مطلق را مطابق شکل ۶-۱۷ میسازند: قسمت اعظم شعاع نوری که از دهانه وارد محفظه میشود ، چون سطح داخلی محفظه سیاه است ، جذب شده فقط قسمت بسیار کمی از آن منعکس می شود . پس از چند بار انعکاس ، کسری از انرژی که منعکس میشود باندازه ای کوچک و ناچیز است که میتواند قابل اغماض باشد . بنابراین دهانه مذکور میتواند جسم سیاه فرض شود .

دیواره داخلی محفظه هم اشعه را جذب کرده هم از خود اشعه ای منتشر میکند و قسمتی از

این انرژی ، از دهانه خارج میشود . هر گاه دیواره داخلی ، سیاه مطلق نباشد انرژی تابشی آن کمتر از تابش جسم سیاه مطلق است که در همین دما باشد ، اما هر چه تابش آن ضعیف تر باشد در عوض انعکاس آن قویتر است و قدرت انعکاس بیشتر ، جبران کمی قدرت تابش را می کند .

بنابراین انرژی تابشی که از دهانه خارج میشود معادل با انرژی تابشی جسم سیاه مطلق با بعد دهانه که دمای آن برابر دمای محفظه است میباشد . (———— لذا میتوان در آزمایشگاه از این دهانه بعنوان جسم سیاه مطلق استفاده نمود . اهمیت جسم سیاه در این است که خواص تابشی آن فقط تابع دماست و بجنس جسم بستگی ندارد .

انرژی تابشی هر واحد سطح از یک جسم را در یک واحد زمان توان تابشی مخصوص radiant emittance آن جسم مینامند و آنرا با W نشان میدهند . توان تابشی مخصوص جسم سیاه را با W_{bb} نمایش میدهیم . واحد توان تابشی مخصوص عبارت است از:

$$\frac{1 \text{ Watt}}{\text{sec m}^2} \quad \text{یا} \quad \text{Joule / sec m}^2$$

در شکل ۵-۱۷ (c) عرض نوارهای خروجی برابر یا متناسب با W_{bb} است . اما این سطح ، جسم سیاه مطلق است . بنابراین انرژی وارده از داخل بر آن ، در دمای معین برای تمام اجسام مساوی است . بنابراین عرض نوار در قسمتهای (a) و (b) شکل ۵-۱۷ نیز مساوی یا متناسب با W_{bb} است .

هر گاه سطحی فقط کسر a از انرژی تابیده شده از خارج بر آن را جذب کند ، در حین تابش نیز کسر a از انرژی تابیده شده از داخل را بخارج منتشر کرده بقیه را بداخل منعکس میکند . بنابراین توان تابشی مخصوص هر سطح در دمای معین ، از رابطه :

$$W = a W_{bb} \quad (۷-۱۷)$$

بدست میاید که در آن W_{bb} توان تابشی مخصوص جسم سیاهی است که در همین دما باشد . a ضریبی است که اندازه آن بین صفر (برای منعکس کننده کامل) و یک (برای جاذب کامل) تغییر میکند . a معیاری برای سنجش توان تابشی جسم بر حسب توان تابشی جسم سیاه است . و بهمین جهت آنرا ضریب تابشی نسبی یا $relative\ emittance$ سطح مینامند و با e نمایش میدهند :

$$e = a \quad W = e W_{bb} \quad و \quad e = \frac{W}{W'_{bb}} \quad (۸-۱۷)$$

چون فرمول ۷-۱۷ برای همه اجسام صادق است ، نتیجه میشود که $\frac{W}{a}$ نسبت توان تابشی مخصوص هر جسم به ضریب جذب آن برای کلیه سطوح از هر جنس دلخواه ، ثابت بوده فقط تابع دماست . و اندازه آن برابر است با توان تابشی مخصوص جسم سیاه همدمای آن . این قانون بنام قانون گیرشوف $kirshhoff's\ law$ مشهور است .

۷-۱۷ ، قانون پلانک

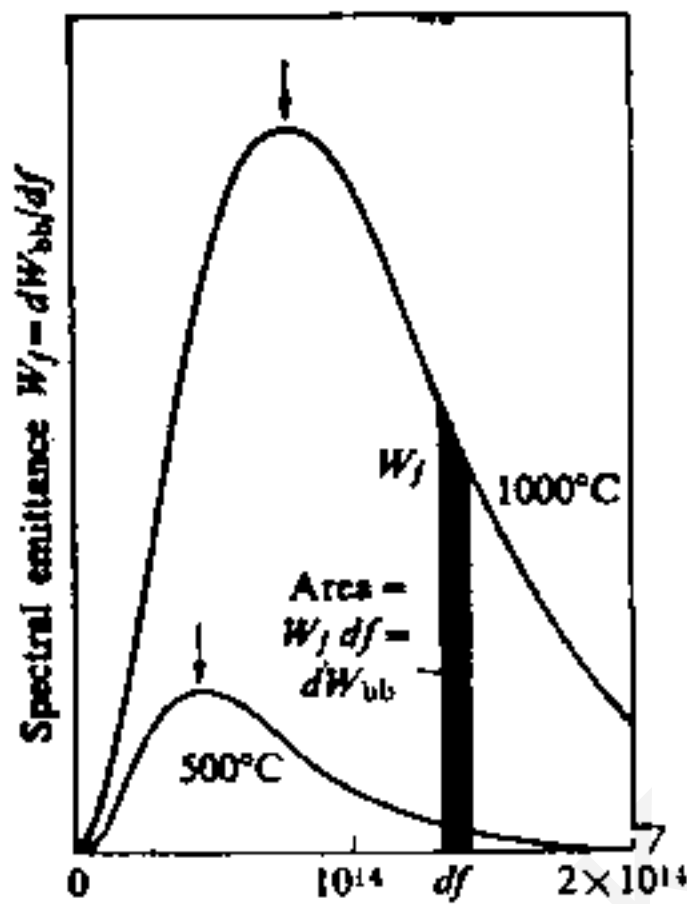
هر گاه انرژی تابشی را که از جسم سیاهی خارج میشود به طیف خود تجزیه کنیم ، درجهای را که ترموکوپل یا دماسنج حساسی که در هر یک از خطوط طیف قرار گرفته اند نشان میدهد نمایش توان تابشی جسم سیاه در آن حدود طول موج (یا فرکانس) است که اسباب در آن حدود از طیف قرار گرفته است . وقتی دماسنج را در خطوط مختلف طیف جابجا کنیم ، اعداد مختلفی را که نشان میدهد ، بازاه طول موج یا فرکانس معین ، ماکزیموم خواهد بود . (و این فرکانس ، تابع دمای جسم است) و در اطراف این ماکزیموم ، انرژی روی فرکانسهای دیگر نیز توزیع شده است .

ماکس پلانک در سال ۱۹۰۰ فرمول تجربی مناسبی پیدا کرد که نحوه توزیع انرژی را بر طیفهای خارج شده از جسم سیاه نشان میدهد پس از کوششهای بی ثمری که در اثبات نظری این فرمول بر اساس نظریه کلاسیک ، توسط پلانک بعمل آمد نتیجه گرفت که نمیتوان قوانین انرژی را در مکانیک در مورد اجسامی که ابعاد آنها در حدود اتم است بکاربرد . وی سپس فرض کرد که هر جسم از تعداد بیشماری ذرات نوسان کننده که هر یک دارای فرکانس مخصوص بخود هستند تشکیل شده و مجموعاً کلیه فرکانسهای واقع بین صفر و بینهایت را ایجاد میکنند . این نوسان کننده ها سرچشمه انرژی تابشی جسم میباشند . E انرژی هر یک

از این نوسان کننده‌ها نمیتواند مقادیر دلخواهی را داشته باشند بلکه هر یک از مقادیر E مضربی از hf فرکانس نوسان کننده نظیر خود میباشد. یعنی:

$$E = nhf \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

ضریب تناسب h را ضریب ثابت پلانک مینامند. در دستگاه mkS اندازه آن برابر است با $Joule \cdot sec^{-1}$ 6.62×10^{-34} میباشد. این مدل تابش به فرمولی ختم میشود که با نتایج تجربی توزیع انرژی در تابش جسم سیاه موافق است.

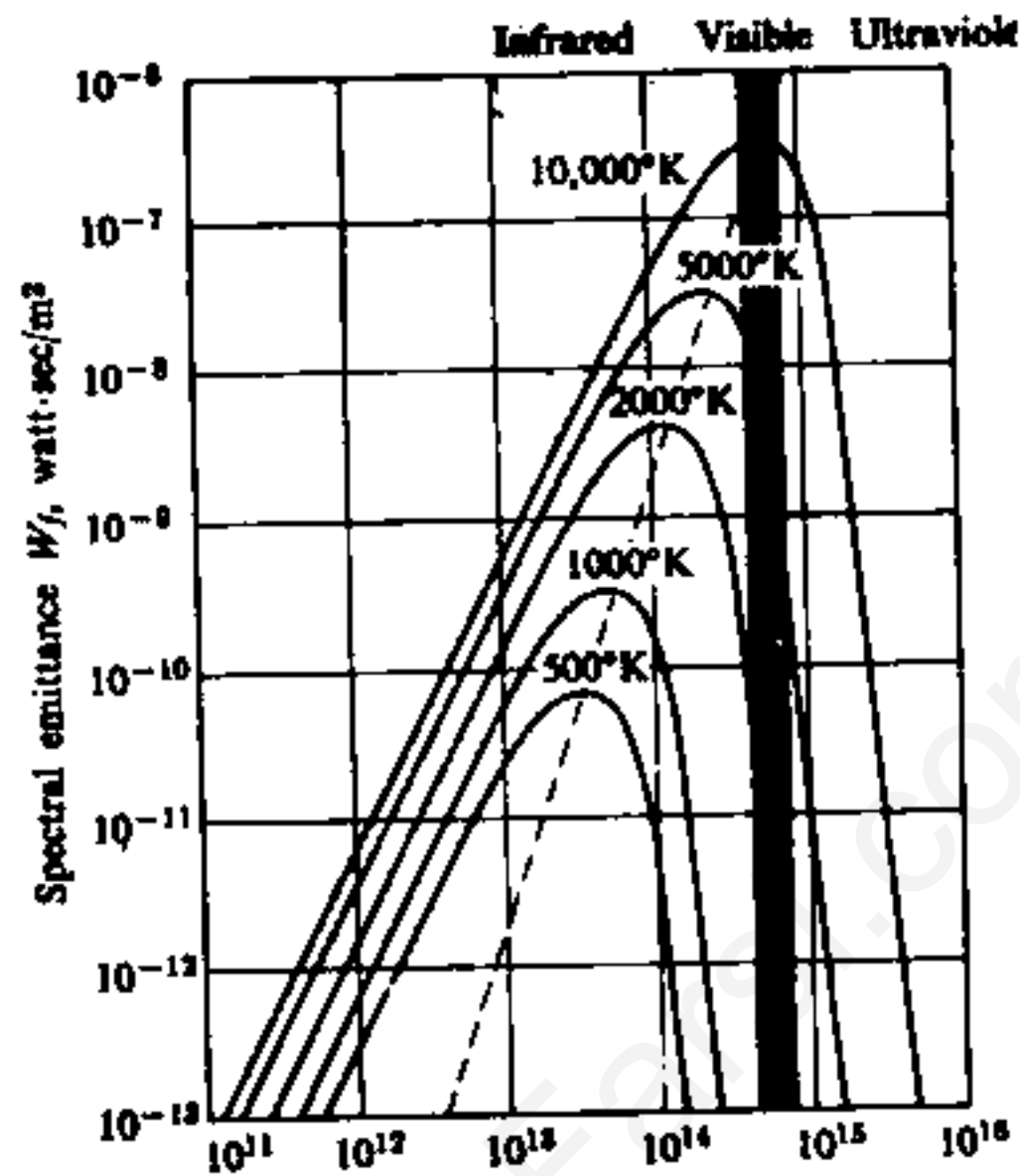
شکل ۱۷-۷ نوسان نوری جسم سیاه پورن تابشی از دما در فاصله $500^\circ C$ و $1000^\circ C$ نشان داده شده است.

فرضیه پلانک که اولین گام در راه فیزیک کوانتایی است، شجاعانه‌ترین و ذهنی و تصویری ترین گام در تاریخ فیزیک است. نظریه پلانک مثل این است که بگویید سیم و یولن نمیتواند ارتعاش کند مگر آنکه انرژی ارتعاشی آن ۱ یا دو یا سه واحد انرژی باشد. پلانک واحد انرژی خود را با hf (برای نوسان کننده‌ای با فرکانس f) نشان داد و آنرا کوانتوم انرژی نامید. گرچه در نظر پلانک تصحیحات مختصری بعمل آمده است ولی نظریات او بمنزله سنگ بنای فیزیک جدید است. انرژی یک جسم در مقیاس اتمی فقط میتواند دارای مقادیر معین انفصالی باشد. تغییرات انرژی یک جسم فقط میتواند صورت جنبشی یا پلکانی داشته باشد نه اتصالی.

بدست آوردن فرمول پلانک بر اساس فرضیه او و با محاسبه انرژی نوسان کننده‌های اولیه، راهی بسیار پیچیده و پر زحمت دارد و ما در اینجا فقط فرمول مذکور را (که از طریق تجربی نیز میتوان آنرا بدست آورد) بدون اثبات، مورد استفاده قرار میدهم.

فرض کنید فرکانس بین f و $f + df$ محدود و نیز فرض کنید که اندازه توان تابشی جسم سیاه در این فاصله dW_{bb} باشد. نسبت توان تابشی به تغییرات فرکانس (تغییر توان تابشی با زاویه تغییرات فرکانس بمقدار یک واحد) dW_{bb}/df را توان تابشی طیفی نامیده آنرا با W_f نشان میدهم:

$$W_f = \frac{dW_{bb}}{df} \quad (9-17)$$

شکل ۸-۱۷ توان تابشی مخصوص جسم سیاه بصورت تابشی از فرکانس . در دماهای مختلف ، قسمت هاشور خورده حدود طیف نور مرئی را مشخص میکند .

واحد توان تابشی طیفی یا spectral emittance در دستگاه mks برابر

$$1 \text{ Watt/m}^2(\text{cycle/sec}) = \frac{1 \text{ Wattsec}}{\text{m}^2}$$

نوشته میشود :

$$W_{\lambda} = \frac{2\pi h}{c^2} \frac{f^3}{e^{hf/kT} - 1} \quad (10-17)$$

که در آن h ضریب ثابت پلانک ، e سرعت سیر نور ، T دمای مطلق جسم سیاه و k ضریب ثابتی است که به مقدار ثابت بولتزمن Boltzmann constant یا ضریب ثابت ملکولی گاز مشهور است و اندازه آن برابر $1/38 \times 10^{-23}$ ژول بر درجه کلوین است . e پایه لگاریتم طبیعی است .

منحنی‌های تغییرات W_{λ} بر حسب فرکانس برای دمای 500°C و 1000°C در شکل ۸-۱۷ نشان داده شده است . در شکل ۸-۱۷ همین منحنی‌ها برای دمای بیشتر و فرکانس‌های بیشتر رسم شده‌اند . مقیاس رسم ، لگاریتمی است .

۸-۱۷ ، قانون جابجایی وین ، قانون استفان

پیش از آنکه قانون پلانک کشف شود ، دو قانون مهم درباره تابش جسم سیاه از طریق

تجربه بدست آمد . اما اینک معلوم شده است که این دو قانون ، نتیجه الزامی قانون پلانک بوده و میتوان آنها را از قانون پلانک نتیجه گرفت .

از شکل ۱۷-۷ پیداست که f_m فرکانسی که توان تابشی طیفی آن بیش از همه است (با یک سهم مشخص شده و در ماکزیموم منحنی قرار دارد) با افزایش دما از 500°C به 1000°C بطرف فرکانس بیشتر (طول موج کمتر) متوجه میشود . در شکل ۱۷-۸ نیز همین اثر دیده میشود میتوان فرکانس f_m را با مشتق گرفتن از W_f بر حسب f و مساوی صفر قرار دادن این مشتق ، بدست آورد . پس از آنکه مقادیر عددی را در فرمول قرار دهیم نتیجه میشود :

$$f_m = 5/89 \times 10^{11} T \quad (11-17)$$

در این فرمول f بر حسب سیکل بر ثانیه و T دمای کلوین جسم است . یعنی فرکانس

f_m تابع خطی دماست . این قانون را قانون جابجائی وین *Wien's displacement law*

مینامند و پیش از کشف قانون پلانک ، توسط وین بطریق تجربی پیدا شد .

این انتقال شدت نسبی از طیفی بطیف دیگر باعث تغییر رنگ اجسام تابش کننده‌ای

که نور مرئی از آنها خارج میشود میگردد . در دمای 2000°K (به شکل ۱۷-۸ رجوع

کنید) هر جسم ، نور مرئی را با شدت قابل ملاحظه‌ای منتشر میکند اما شدت نور قرمز (که

فرکانس آن کمتر از سایر رنگها است) که در یکطرف طیف مرئی قرار دارد بیش از شدت

سایر رنگهاست . بهمین جهت ، در این دما رنگ جسم « سرخ تافته » یا « red hot » است .

در دمای 3000°K که دمای تقریبی لامپهای روشنایی است ، شدت رنگهای آبی زیادتر

میشود در حالیکه شدت نور قرمز همان مقدار اولیه است . یعنی مقدار نسبی نور آبی افزایش

یافته است . در دمای 6500°K یعنی دمای سطح خارجی خورشید توزیع شدت بر تمام طیفها

تقریباً متشابه است و رنگ جسم « سفید تافته » یا « white hot » میباشد . در دمای 10000°K

شدت نور آبی بیش از نور قرمز شده و رنگ جسم « آبی تافته » یا « blue hot » است . نور

بعضی از ستارگان چنین است .

قانون استفان نیز که اولین بار از طریق تجربی کشف شده درباره شدت تابش کل

جسم سیاه بحث میکند و همه طول موجها را شامل است . ابتدا نوار باریکی را نظیر آنچه

در شکل ۱۷-۷ ما شور خورده است در نظر گیرید . ارتفاع نوار W_f و عرض آن df و

سطح آن $W_f df$ است . اما بنا بر تعریف W_f (از فرمول ۱۷-۹) حاصل ضرب $W_f df$ برابر

توان تابشی dW_{bb} جسم سیاه در فاصله f و $f+df$ است . بنا بر این توان تابشی کل جسم

سیاه W_{bb} برابر سطح زیر منحنی W_f بر حسب f در فاصله $f=0$ تا $f=\infty$ است و میتوان

آنرا با انتگراسیون تابع $W_f df$ در حدود مذکور بدست آورد . محاسبه انتگرال مفصل و از بحث در آن صرف نظر میکنیم و فقط نتیجه آنرا نقل مینمائیم .

$$W_{bb} = \sigma T^4$$

که در آن σ مقدار ثابتی است و اندازه آن در دستگاه mks برابر است با ————— :

$$\frac{\text{watt}}{\text{m}^2(\text{K})^4} = 5.672 \times 10^{-8}$$

مطلق، افزایش می یابد قانون ستفان نامیده میشود .

هر گاه سطح جسم ، سیاه مطلق نباشد ولی ضریب جذب آن a و ضریب تابش نسبی آن که برای تمام فرکانسها یکسان است $e = a$ باشد توان نثری آن همانطور که قبلا دیدیم برابر eW_{bb} است بنا بر این قانون ستفان را میتوان بصورت کلی زیر نوشت :

$$W = e \sigma T^4 \quad (17-12)$$

مقدار e قبلا بیان شد و برای تمام اجسام یکی است و e برای جسم سیاه مطلق برابر یک و برای اجسام دیگر کمتر از واحد است .

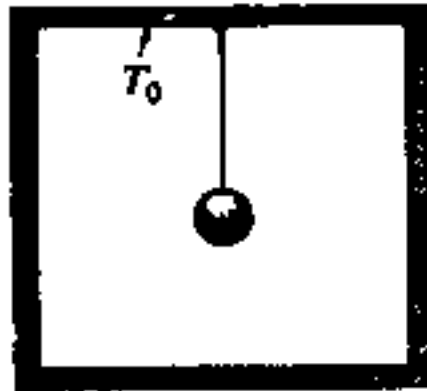
چون توان تابشی هر جسم ، متناسب با قوه چهارم دما تغییر میکند مشکل است که در دمای زیاد ، جسمی را از نظر گرمائی عایق پوش کنند . حتی اگر از انتقال گرما از طریق هدایت و کنوکسیون تا حد ممکن جلوگیری شود انتقال گرما از طریق تابش زیاد میشود . فقط باید سطح خارجی جسم را هر چه ممکن است صیقلی نمود تا توان نثری آن کم و قدرت انعکاس آن زیاد شود .

باید خاطر نشان ساخت که امواج مادون قرمز را اشعه گرمائی نیز مینامند و این بیان میرساند که انرژی فقط توسط این اشعه منتشر میشوند در حالیکه چنین نیست . همه امواج الکترومانیتهیک حامل انرژی هستند و اجسام مختلف میتوانند انرژی آنها را جذب کنند . وقتی یک ژول انرژی نورانی در منطقه مرئی طیف بگرماتبدیل شود ، بایک ژول انرژی نور مادون قرمز ، درست بیک اندازه گرما ایجاد میکند .

بامراجعه بشکل های ۷-۱۷ و ۸-۱۷ میتوان علت این وجه تسمیه را دریافت . ابتدا شکل ۷-۱۷ را در نظر گیرید . فرکانس نور مرئی در حدود 5×10^{14} سیکل بر ثانیه است . که درست راست ماکزیم قرار دارد ، یعنی فرکانسهائی که در این دما تولید میشوند همگی در منطقه مادون قرمز قرار دارند . حتی در دمای 1000°C که از جسم نور مرئی خارج میشود قسمت اعظم انرژی که از جسم میتابد بر روی امواج مادون قرمز تائیده میشود . منحنی در

منطقه نور مرئی و ماوراء بنفش ، بمختور افقی بسیار نزدیک است .

در دمای بالاتر از 10000°K همانطور که شکل ۱۷-۸ نشان میدهد ، ماکزیمم منحنی W_f بر حسب f ، در منطقه ماوراء بنفش قرار دارد و قسمت اعظم انرژی بر روی امواج ماوراء بنفش منتشر میشود . هر گاه دمای عادی اجسام (بجای $20-30$ درجه سلیزیوس) در حدود ده هزار درجه سلیزیوس میبود ؛ حتماً مردم به امواج ماوراء بنفش « اشعه گرمائی » می گفتند ، نه ، امواج مادون قرمز .

شکل ۱۷-۹ ، جسمی که درون ظرف تخلیه شدهای که دمای آن T_0 است قرار دارد .

۱۷-۹ ، انتقال گرما از طریق تابش

توان تابشی مخصوص جسم یعنی مقدار انرژی تابشی که در هر واحد زمان از هر واحد سطح جسم منتشر میشود . بنا بر فرمول ۱۷-۱۲ برابر است با :

$$W = e \sigma T^4$$

بطور کلی هر جسم ، ضمن تابش ، انرژی تابشی نیز از خارج دریافت میکند . درحقیقت باید گفت انرژی تابشی مطلق جسم عبارت است از تفاضل انرژی جذب شده و تابیده شده توسط جسم است . ما فقط درحالت ساده‌ای بحث میکنیم که جسمی درون ظرف تخلیه شده که دمای کلیه نقاط دیواره آن T_0 است بحث میکنیم .

شکل ۱۷-۹ جسم کوچکی را نشان میدهد که درون ظرف بزرگی که خالی از هواست آویزان است . دمای دیواره T_0 است . سطح خارجی جسم هر چه باشد پس از مدتی ، جسم با دیواره بحال تعادل دمائی درمیآید . فرض کنیم سطح جسم A و ضریب جذب جسم a و انرژی تابشی که در واحد زمان ، واحد سطح جسم میرسد H و توان تابشی جسم W باشد . کسر a از انرژی تابشی اولیه جذب میشود . بنابراین مقدار انرژی که در هر واحد زمان ، توسط جسم جذب میشود AaH است . پس از آنکه جسم بدمای تعادل رسید ، مقدار انرژی تابشی که در واحد زمان از آن خارج میشود برابر $Ae\sigma T_0^4 = Ae\sigma T_0^4$ است . اما در حالت تعادل دمائی جمع جبری گرمای گرفته شده و داده شده برابر صفر است . پس باید انرژی منتشره توسط جسم با انرژی جذب شده توسط آن برابر باشند .

$$AaH = Ae\sigma T_0^4 \quad \text{و یا} \quad H = e\sigma T_0^4$$

یعنی انرژی جذب شده در هر واحد سطح جسم در یک ثانیه برابر انرژی منتشره توسط یک واحد سطح از جسم سیاه در یک ثانیه میباشد . اندازه این انرژی فقط تابع دمای دیواره

است و بجنس جسم یا دیواره بستگی ندارد .

حال فرض کنیم دمای T جسم ، با T_0 دمای دیواره ظرف مختلف باشند . هر گاه جسم کوچک فرض شود تغییر دمای آن بمقدار کم ، تأثیری در انرژی تابشی درون ظرف ندارد انرژی تابشی که در هر واحد زمان بواحد سطح از جسم مینماید برابر مقدار سابق یعنی σT_0^4 و مقدار انرژی جذب شده در واحد زمان $Ae\sigma T^4 = Ae\sigma T_0^4$ است . اما انرژی که در واحد زمان از جسم بخارج مینماید برابر $Ae\sigma T^4$ است . بنابراین قدر مطلق انرژی تابشی جسم (یا گرمای منتقله از طریق تابش) برابر است با :

$$H = \frac{dQ}{dt} = Ae\sigma T^4 - Ae\sigma T_0^4 = Ae\sigma(T^4 - T_0^4) \quad (13-17)$$

گرمای منتقله از طریق تابش در واحد زمان متناسب با تفاضل توانهای چهارم دماهای جسم و محیط و نیز متناسب با e ضریب نشر جسم است . اندازه این گرما به جنس سطح دیواره بستگی ندارد .

۱۷-۱۰ ، قانون نیوتون در باره سرد شدن اجسام

هر گاه اختلاف دمای جسم و محیط ، زیاد نباشد جریان گرمایی کل که از طریق هدایت ، کنوکسیون و تابش بخارج منتقل میشود تقریباً متناسب با اختلاف دمای جسم و محیط است . تغییر دمای جسم در واحد زمان نیز متناسب با مقدار گرمایی است که جسم از محیط دریافت کرده یا بآن پس میدهد . بنابراین تغییر دمای جسم نیز تقریباً متناسب با اختلاف دمای جسم و محیط میگردد . این روابط را نیوتون کشف کرد و از این جهت آنرا قانون نیوتون در باره سرد شدن اجسام مینامند . این يك قانون تجربی است و اهمیت قوانین نظری مانند قوانین نیوتون در باره حرکت را ندارد . هر گاه t دمای جسم و t_0 دمای محیط باشد خواهیم داشت :

$$\frac{dt}{dt} = -k(t - t_0)$$

در این فرمول τ زمان و k ضریبی است ثابت و مقدار آن برای اجسام مختلف متفاوت

است . علامت منفی باین دلیل در فرمول آمده است که وقتی $t > t_0$ باشد $\frac{dt}{dt}$ منفی است .

با انتگراسیون میتوان دما را بصورت تابعی از زمان بدست آورد .

$$\frac{dt}{t-t_s} = -kdr \quad \text{و} \quad \ln(t-t_s) = -k\tau + C$$

هر گاه در لحظه $\tau = 0$ دمای جسم برابر t_0 باشد خواهیم داشت :

$$C = \ln(t_0 - t_s) \quad \text{و} \quad \ln \frac{t - t_s}{t_0 - t_s} = -k\tau$$

و یا :

$$t = t_s + (t_0 - t_s)e^{-k\tau}$$

یعنی تابع تغییر دما بر حسب زمان تابع نمائی است و k عکس relaxation time میباشد.

مسائل

۱۷-۱ فرض کنید دو انتهای میله شکل ۱۷-۱ را در دمای 0°C نگاهداشته باشند و توزیع دما در طول میله در ابتدا از فرمول $t = 100 \sin \frac{\pi x}{L}$ بدست آید . در این فرمول t بر حسب درجه سلسزیوس است . میله از مس و بطول $L = 10 \text{ cm}$ و بسطح مقطع 1 cm^2 است . (a) دیاگرام توزیع دمای اولیه را رسم کنید . (b) پس از زمان طولانی ، دیاگرام توزیع دما چه صورتی پیدا می کند ؟ (c) یک منحنی رسم کنید که بنظر خودتان ، توزیع دما را در زمان محدودی پس از زمان اولیه نشان دهد . (d) گرادیان دمایی اولیه را در دو انتهای میله بدست آورید . (e) جریان گرمائی را که از دو انتهای میله با جسام خارجی که با آن در تماس هستند عبور میکند ، بدست آورید . (f) جریان گرمائی اولیه را در وسط میله پیدا کنید . در این باره بحث کنید . جریان در این نقطه ، در زمانهای بعدی چه صورتی دارد ؟ (g) اندازه $\frac{k}{\rho c}$ برای مس چقدر است و واحد اندازه گیری آن چیست . (این کمیت را قابلیت نفوذ گرمائی یا diffusivity مینامند) . (h) نسبت تغییر دمای اولیه بزمان در وسط میله چه اندازه است ؟ (i) چه زمانی لازم است تا میله (با همین نسبت تغییر دما بزمان) بدمای

انتهایی خود برسد . (میتوان این زمان را relaxation time میله نام نهاد). (j)
بر اساس منحنی قسمت (c) معتقدید که دمای نقطه وسط میله باید زیاد یا کم شود یا تغییر نکند ؟ (k) در نقطه‌ای با فاصله $2/5 \text{ cm}$ از انتهای چپ میله ؛ تغییر دمای اولیه نسبت به زمان چه اندازه است .

۱۷-۲ فرض کنیم میله شکل ۱۷-۱ از مس ، بطول 10 cm و سطح مقطع 1 cm^2 باشد . همچنین فرض کنید $t_1 = 0^\circ \text{C}$ و $t_2 = 100^\circ \text{C}$ باشد . (a) گرادیان دمایی انتهای (پس از حصول ثبات دمایی) را در طول میله بدست آورید . (b) در حالت ثبات دمایی شدت جریان گرمایی را در میله بدست آورید . (c) پس از حصول ثبات دمایی ، در نقطه‌ای با فاصله 2 cm از انتهای چپ میله ، دما چه اندازه است ؟

۱۷-۳ يك انتهای میله‌ای که سطح جانبی آن عایق پوش است ، در آب جوش و انتهای دیگر آن در مخلوط آب یخ است . قسمتی از میله از مسی و بطول 100 cm و قسمت دیگر آن بطول L و از آهن است (یکطرف میله مسی در بخار آب و طرف دیگر میله آهنی در آب و یخ قرار دارد .) سطح مقطع هر دو میله مساوی و برابر 5 cm^2 است . پس از حصول ثبات دمایی ، دمای نقطه اتصال دو میله ، 60°C میشود . (a) در هر ثانیه چند کالری گرما از آب جوش به مخلوط آب و یخ منتقل میشود . ؟ (b) طول L چه اندازه است ؟

۱۷-۴ دمای اولیه میله‌ای 0°C است . یکطرف آنرا در دمای 0°C نگاه داشته طرف دیگر آنرا در بخار آب 100°C قرار میدهیم . سطح جانبی میله عایق پوش شده و گرما فقط در امتداد طول آن جابجا میشود . سطح مقطع میله 2 cm^2 ، طول آن 100 cm ، ضریب هدایت گرمایی آن $0.18 \text{ cal/cm} \cdot \text{sec}$ ، توده ویژه آن 10 gm/cm^3 و گرمای ویژه آن $0.1 \text{ cal/gm} \cdot \text{C}^\circ$ است . قطعه‌ای از این میله را بطول 1 cm در نظر بگیرید . (a) هر گاه گرادیان دمایی در یکطرف این میله 200°C/cm باشد ، در هر ثانیه چند کالری گرما از این مقطع عبور میکند . (b) هر گاه افزایش دمای متوسط این جزء از میله 5°C/sec باشد ، گرادیان دمایی را در انتهای دیگر میله ، بدست آورید .

۱۷-۵ میله مرکبی تشکیل شده است از يك میله آهنی بقطر یکسانتیمتر و يك لوله مسی بقطر خارجی دوسانتیمتر که مانند پوششی بر روی میله آهنی قرار دارد . طول میله مرکب دومتراست . محیط جانبی میله مرکب عایق پوش شده و یکطرف آن در دمای 100°C و طرف دیگر آن در دمای 0°C است . (a) جریان گرمایی کل را در میله مرکب بدست آورید . (b) هر يك از دو میله چه کسری از جریانرا هدایت میکنند .

۱۷-۶ دیواره کوره‌ای از آجر نسوز با ضخامت 6 in و ضریب هدایت گرمایی

$3/6 \text{ Btu-in/hrF}^\circ \cdot \text{ft}^2$ ساخته شده است. دمای داخل و خارج کوره بترتیب 1000°F و 100°F است. (a) هر گاه دیوار دیگری پشت دیوار اول از آجری که ضریب هدایت گرمایی آن نصف ضریب هدایت گرمایی آجر نسوزاولی باشد ساخته شود، ضخامت دیوار دوم چقدر باشد تا اتلاف گرمایی، نسبت بوضع اول ۵۰٪ کاهش یابد. (b) در هر ساعت، از هر فوت مربع دیوار چند Btu گرما بخارج منتقل میشود. (c) دما در سطحی که دو دیوار را از هم جدا میکند چه اندازه است؟ فرض کنید دمای داخلی و خارجی در هر دو حال مساوی باشند. (d) منحنی تغییرات دما را نسبت بطول، در امتداد عمود بر دیواره مرکب رسم کنید.

۱۷-۷ یکی از طرق تجربی اندازه گیری ضریب هدایت گرمایی اجسام عایق این است که، جعبه ای از جسم عایق مورد نظر ساخته در آن سیم پیچی قرار میدهند تا توان الکتریکی را به گرما تبدیل کند. دمای داخل جعبه آنقدر بالا میرود تا درمقداری (که حتماً بالاتر از دمای محیط است) معین تثبیت شود. فرض کنید در چنین دستگاهی توان ۱۲۰ وات مصرف می شود. دمای سطح داخلی جعبه 120°F بیشتر از دمای سطح خارجی است. سطح کل جعبه 25 ft^2 و ضخامت آن $1/5 \text{ in}$ است. ضریب هدایت گرمایی آن را در دستگاه تجارتهی $\left(\frac{\text{Btu} \cdot \text{in}}{\text{hr} \cdot \text{F}^\circ \cdot \text{ft}^2} \right)$ بدست آورید.

۱۷-۸ سطح کل ظرفی 5000 cm^2 و ضخامت آن 2 cm است. ظرف از آب پر است و در آن چرخ پره داری میتواند حرکت کرده آب را بهم زند. دمای سطح خارجی ظرف، ثابت و برابر 0°C است. ضریب هدایت گرمایی ظرف 0.7000478 cgs است. از اثر گوشه ها و رئوس موجود در ظرف صرف نظر میشود. هر گاه بلاموتوری با دور 1800 rpm و بتوان ۱۰۰ وات، چرخ پره دار را بگردانیم دمای آب، پس از حصول ثبات دمایی چه اندازه میشود. فرض کنید چرخ، با بهم زدن آب، دمای همه نقاط آنرا یکسان نگاهدارد.

۱۷-۹ سطح زیرین دیگی از آهن و برابر 1500 cm^2 و ضخامت $1/5 \text{ cm}$ است درون دیگ آب 100°C وجود دارد و در هر ۵ دقیقه 750 gm آب در آن به بخار تبدیل می شود. دمای سطح زیرین آهن را که در مجاورت شعله است، پیدا کنید.

۱۷-۱۰ سطح کل یخچال 2 m^2 و ضخامت دیواره آن 5 cm و ضریب هدایت گرمایی دیواره $10^{-4} \text{ cal/sec cmC}^\circ$ است. دمای سطح خارجی 20°C است. برای اینکه دمای داخلی در 5°C تثبیت شود و هر کیلو گرم یخ یکریال ارزش داشته باشد خرج یکساعت یخچال چقدر است. یخ به آب 15°C تبدیل و خارج میشود.

۱۱-۱۷ شعاع داخلی روپوش عایقی که بر روی لوله هادی بخار کشیده شده است R_1 و شعاع خارجی آن R_2 است. هر گاه دمای سطح داخلی این روپوش t_1 و دمای سطح خارجی آن t_2 باشد. (a) درجه فاصله‌ای از محور لوله اندازه دما میانگین t_1 و t_2 است؟ (b) منحنی t را بر حسب r رسم کنید.

۱۲-۱۷ قطر خارجی لوله هادی بخار ۲ سانتیمتر است و پوشش عایقی ضخامت ۲cm سطح جانبی این لوله را پوشانیده است. دمای لوله 100°C و دمای سطح خارجی عایق 20°C است. ضریب هدایت گرمایی عایق $0.170002 \text{ cal/sec cm }^\circ\text{C}$ است. گرادیان دمایی $\frac{dt}{dr}$ را در سطح داخلی و خارجی عایق محاسبه کرده منحنی t را بر حسب r رسم کنید.

۱۳-۱۷ ترانسفورماتوری در ظرفی از روغن، بشکل استوانه قرار دارد. قطر خارجی ظرف ۶۰cm، ضخامت دیواره ۲cm و ارتفاع آن یک متر است. گرما فقط از دیواره جانبی بخارج منتقل میشود. هر گاه در ترانسفورماتور، توان ۱kw بگرما تبدیل شود، اختلاف دمای هوا با سطح خارجی چه اندازه است؟ گرما از طریق کنتو کسیون آزاد، از ترانسفورماتور به هوا منتقل میشود.

۱۴-۱۷ (a) اختلاف ارتفاع دو شاخه در لوله شکل ۱۷-۴ چه اندازه است؟ مایع درون دو شاخه لوله U شکل، آب 4°C و آب 75°C است. (b) هر گاه ارتفاع آب در دو لوله قائم ۱۰m و دمای آندو 4°C و 75°C باشد، فشار در پائین ترین نقطه هر لوله چه اندازه است؟

۱۵-۱۷ دیواره صافی بدمای 100°C ، فشار هوای دو طرف ۱atm و دمای طرفین 20°C است. هر متر مربع از دیوار (از دو طرف) چقدر گرما از طریق کنتو کسیون بخارج منتقل میکند. (a) دیوار بطور افقی و (b) بطور قائم قرار داد.

۱۶-۱۷ یک لوله بخار که قطر خارجی آن $7/5 \text{ cm}$ ، ارتفاع آن ۴m و دمای سطح خارجی آن ثابت و برابر 95°C است بطور قائم قرار گرفته است. فشار هوای اطراف لوله، فشار جو و دمای آن 20°C است. در هر ساعت چقدر گرما از طریق کنتو کسیون آزاد، به هوا منتقل می شود.

۱۷-۱۷ دمای یک جسم سیاه 3000°K است. نسبت توان نشری طیفی آنرا در فرکانس‌های 3×10^{14} سیکل بر ثانیه (مادون قرمز) و $6 \times 10^{14} \text{ cycles/sec}$ (طیف مرئی بدست آورید).

۱۸-۱۷ درجه فرکانسی توان نشری جسم سیاه ماکزیموم است اگر دمای آن (a)

5000°K ، (b) 5000°K و (c) 50000°K باشد. طبق نولمرگی بین $10^{12} \times 4$ تا $10^{12} \times 7/5$ سیکل بر ثانیه است ؟

۱۷-۱۹ توان نثری يك جسم سیاه را (a) در دمای 300°K و (b) در دمای 3000°K بدست آورید.

۱۷-۲۰ ضریب نثر تنگستن در حدود $0/25$ است. کره‌ای از تنگستن به شعاع 1cm درون محفظه بزرگی که از هوا خالی است، آویزان است دمای دیواره داخلی محفظه 300°K است. چه توان گرمایی میتواند دمای تنگستن را در 300°K ثابت نگاهدارد هدایت نخی که گلوله بآن آویزان است ناچیز است.

۱۷-۲۱ کره‌ای از مس که سیاه شده است بشعاع 2cm درون محفظه خلای که دمای دیواره آن 100°C است قرار دارد. چه توانی بآن بصورت گرما داده شود که دمای آن در 127°C تثبیت شود.

۱۷-۲۲ ظرف استوانه‌ای فلزی به قطر 5cm و با ارتفاع 10cm از هلیوم مایع بدمای 4°K پر است. گرمای نهان تبخیر هلیوم مایع در این دما $\frac{5\text{cal}}{\text{gm}}$ است. ظرف، دو جدار است و بیرون آنرا ازت مایع با دمای 80°K احاطه کرده و بین دو جدار خلاء است. در هر ساعت چقدر هلیوم تبخیر میشود. ضریب نثر برابر $0/2$ است.

۱۷-۲۳ یک طرف میله‌ای از مس بطول 10cm در دمای 2000°K قرار دارد. طرف دیگر آن که سیاه شده است تحت اثر تابش جسمی است که دمای آن 300°K است. انرژی از جای دیگر به جسم نیامده و از جسم نیز بخارج منتقل نمیشود. دمای تعادل انتهای سیاه شده میله چه اندازه است (مس در این دما به خاصیت فوق رسانائی نزدیک است و بنابراین ضریب هدایت آن $K = 2\text{cal/sec}^{\circ}\text{C}$ است).

۱۷-۲۴ يك لوله بخار که عایق پوش نشده است، به قطر 7cm و به ضریب جذب $0/8$ بطور قائم در محلی که دمای هوای مجاور آن 27°C است قرار دارد. هر گاه دمای خارجی لوله 97°C باشد، هر متر از لوله چقدر گرما از طریق کنتو کسیون به محیط میدهد.

۱۷-۲۵ جسمی مطابق شکل ۱۷-۹ در محفظه‌ای خالی از هوا قرار دارد و فقط میتواند از طریق تابش، گرما مبادله کند. دمای دیواره محفظه T و دمای جسم $T + \Delta T$ است. (a) نشان دهید که اگر ΔT نسبت به T کوچک باشد، نسبت تغییر دما بزمان، تابع قانون نیوتون است. [راهنمایی: $(T + \Delta T)^2$ را بسط دهید]. (b) relaxation time را بر حسب A سطح جسم، m جرم جسم، و عوامل دیگر بدست آورید.

۱۷-۲۶ دماسنجی را از بخار آب بجوش بیرون آورده بسرعت خشک می کنیم. ملاحظه میشود که در 30 sec دمای آن از 45°C به 80°C میرسد. دمای هوای محیط 20°C است. هرگاه قانون نیوتون درباره سرد شدن در این دماسنج صادق باشد؛ (a) پس از چه زمان دیگر دمای جسم به 65°C میرسد. (b) پس از چه زمانی دمای آن با دمای اطاق یکسان میشود؛ (c) منحنی تغییرات دما را بر حسب زمان رسم کنید.

فصل هیجدهم

خواص گرمائی ماده

۱۸-۱، معادلات مشخصه Equations of state

V حجمی را که یک جسم بجرم مشخص m اشغال میکند، تابع فشار p که بر جسم وارد میشود و دمای T جسم است. برای هر جسم خالص، رابطه معینی بین مقادیر مذکور وجود دارد که معادله مشخصه آن جسم نامیده میشود. صورت کلی و ریاضی نمایش معادله مشخصه چنین است

$$f(m, V, p, T) = 0 \quad (18-1)$$

صورت دقیق تابع فوق معمولاً بسیار پیچیده است. اغلب اوقات، کافی است تغییرات یکی از کمیات فوق را بر حسب یک کمیت دیگر، وقتی سایر کمیات، ثابت هستند بدست آوریم. مثلاً ضریب تراکم k تغییرات حجم را بر حسب فشار، در دمای ثابت و بازاهاجرم معینی از جسم میان میکند. ضریب انبساط حجمی، تغییرات حجم را بر حسب دما، وقتی جرم و فشار ثابت باشند مشخص مینماید.

در بیان معادله مشخصه، فرض بر این است که دما و فشار، در کلیه نقاط جسم یکسان است؛ بنابراین اگر گرما یکی از نقاط جسم داده شود، باید صبر کنیم تا این گرما بسایر نقاط نیز منتقل شده جسم مجدداً بوضع تعادل برسد.

۱۸-۲، گاز کامل

ساده ترین صورت معادله مشخصه، معادله مشخصه گازهای کم فشار است. ظرفی را در نظر گیرید که حجم آن قابل تغییر است. مثلاً پیستنی که درون سیلندری میتواند حرکت

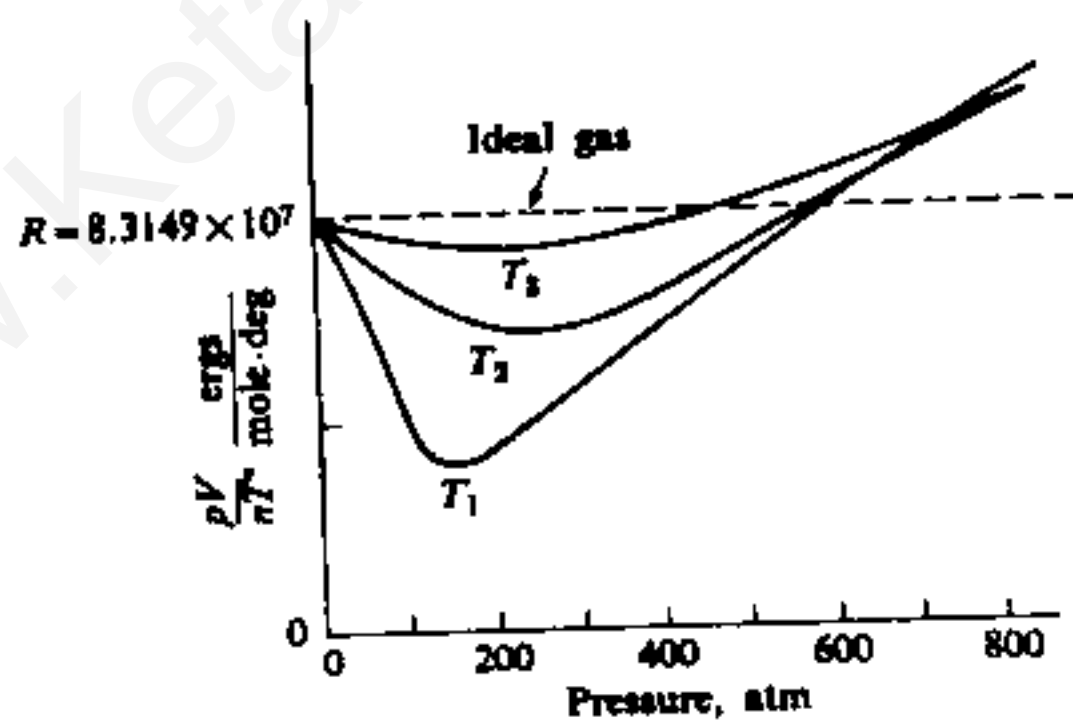
کند. فرض کنیم مقدار معینی گاز درون سیلندر باشد و دستگاه مجهز بیک دماسنج و بیک فشارسنج باشد تا بتوان دمای T و فشار p آنرا اندازه گرفت. اکنون همه مقادیر m و p و V و T را میتوانیم اندازه بگیریم. بهتر است بجای جرم m تعداد ملکولگرمها یعنی n را در فرمول بکار ببریم.

فرض کنیم نتایج حاصل از اندازه گیریهای متعدد که بر روی گاز مشخصی در دمای معین مثلا T_1 انجام شده است جمع آوری کنیم. فشار، حجم و تعداد ملکولگرمها میتوانند تغییرات

زیادی داشته باشند. هر گاه در هر یک از اندازه گیریهای که انجام داده ایم مقدار $\frac{pV}{nT_1}$

را محاسبه کرده یک منحنی رسم کنیم که در آن $\frac{pV}{nT_1}$ روی محور قائم و فشار بر روی محور افقی

انتخاب شده باشد، منحنی مذکور که منحنی ایزوترم (دمایایا) نامیده میشود نظیر منحنی شکل ۱-۱۸ است که در شکل با T_1 مشخص گردیده است. این منحنی ایزوترم را برای دماهای دیگر مانند T_2 و T_3 و نیز رسم میکنیم. برای هر گاز میتوان چنین مجموعه منحنی را رسم نمود.

شکل ۱-۱۸: مقدار $\frac{pV}{nT}$ برای کلیه گازها مستقل از T است و برای گازهای کامل

$$\frac{pV}{nT} \text{ مقدار است ثابت}$$

با رسم این منحنیها درمی یابیم که: (a) در کلیه گازها، وقتی فشار بسمت صفر میل کند منحنیهای دماهای مختلف، در یک نقطه معین، محور قائم را قطع میکنند. و (b)

این نقطه برای تمام گازها نیز یکی است. بزرگان ساده تر $\frac{pV}{nT}$ در فشارهای کم، برای کلیه

گازها یک مقدار را دارد. این مقدار را ضریب ثابت گازهای کامل یا

Universal gas constant نامیده آنرا با R نمایش میدهند. اندازه R تابع واحدهایی است که p و V و n و T بر حسب آنها سنجیده میشود. در دستگاه cgs که واحد p دین بر سانتیمتر مربع و واحد V سانتیمتر مکعب است داریم:

$$R = \frac{8.3149 \times 10^7 \text{ (dynes/cm}^2) \times \text{cm}^3}{\text{mole}^\circ\text{K}} = \frac{8.3149 \times 10^7 \text{ ergs}}{\text{mole}^\circ\text{K}}$$

$$= \frac{8.3149 \times \text{joules}}{\text{mole}^\circ\text{K}} = \frac{1.99 \text{ cal}}{\text{mole}^\circ\text{K}}$$

در شیمی معمولاً حجم بر حسب لیتر و فشار بر حسب اتموسفر سنجیده میشود. بنابراین اندازه R در شیمی برابر است با:

$$R = 0.08207 \frac{\text{liter} \cdot \text{atm}}{\text{mole}^\circ\text{K}}$$

بنابراین برای گازهای حقیقی در فشارهای کم داریم:

$$\frac{pV}{nT} = R \quad \text{و یا} \quad pV = nRT$$

اینک میگوئیم بنا بر تعریف، گاز کامل گازی است که در آن، نسبت $R = \frac{pV}{nT}$

بازاء کلیه مقادیر فشار، مقدار ثابتی باشد. یعنی گاز کامل در کلیه حالات و بازاء کلیه مقادیر فشار، خاصیت گازهای حقیقی کم فشار را دارد. بنا بر این معادله مشخصه گاز کامل چنین است.

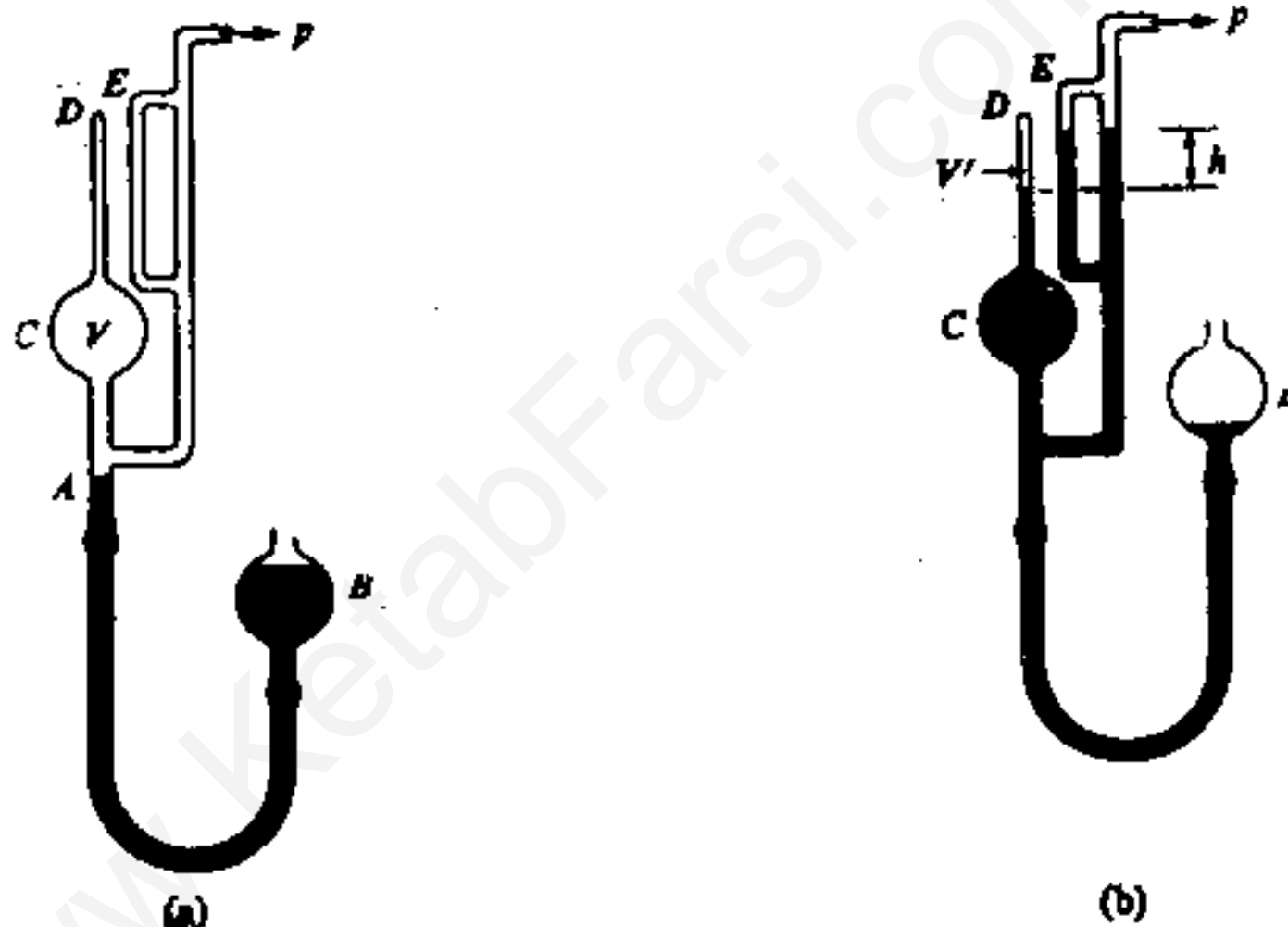
$$pV = nRT$$

(۲-۱۸)

و منحنی شکل ۱-۱۸ برای گاز کامل بنحط مستقیم افقی با ارتفاع R تبدیل میشود. گازهای حقیقی، مگر در فشارهای بسیار کم، از این فرمول تبعیت نمی کنند. هر گاه فشار گاز حقیقی در حدود فشارهای معمولی بوده و دمای آن به دمایی که گاز در آن دما قابل تبدیل بمایع است نزدیک نباشد، انحراف از فرمول گازهای کامل، کم و قابل اغماض است. فرمولهای پیچیده تری وجود دارند که بوضع گازهای حقیقی در مراحل مختلف، بهتر تطبیق میکنند ولی در این فصل، ما فرض میکنیم گاز تابع فرمول ۲-۱۸ باشد از فرمول فوق و اندازه R نتیجه میشود که ما کولگرم گاز در شرایط متعارفی

normal temperature and pressure یا (NTP) یعنی در دمای $^{\circ}\text{C} = 273^{\circ}\text{K}$ و فشار یک اتمسفر $1.01 \times 10^6 \text{ dynes/cm}^2$ حجمی برابر 22400 cm^3 یا 22.4 لیتر داشته باشد. از فرمول $2-18$ داریم

$$V = \frac{nRT}{p} = \frac{1 \text{ mole} \times 8.31 \times 10^7 \text{ ergs/mole}^{\circ}\text{K} \times 273^{\circ}\text{K}}{1.01 \times 10^6 \text{ dynes/cm}^2} = 22400 \text{ cm}^3$$

شکل ۲-۱۸ فشارسنج مک‌لئود

برای جرم معینی از گاز، حاصلضرب nR مقدار ثابت و لذا $\frac{pV}{T} = ct$ است. هر گاه اندیس‌های (۱) و (۲) حجم، دما و فشار گاز را در دو وضع مختلف نشان دهند خواهیم داشت:

$$\frac{p_1 V_1}{T_1} = \frac{p_2 V_2}{T_2} = \text{ثابت} \quad (3-18)$$

هر گاه دمای T_1 با دمای T_2 مساوی باشند خواهیم داشت

$$p_1 V_1 = p_2 V_2 = \text{ثابت} \quad (4-18)$$

این قانون را که در دمای ثابت، حاصلضرب حجم مقدار معینی از گاز، در فشار

آن . مقدار است ثابت ؛ اولین بار دابرت بویل کشف کرد و بقانون بویل مشهور است. فقط گازهای کامل دقیقاً تابع بین قانون هستند و گازهای حقیقی ، با تقریب ، از این قانون تبعیت میکنند . لذا این قانون را نمیتوان ، نظیر قوانین نیوتون درباره حرکت ، از قوانین اساسی فیزیک دانست .

مثال ۱- حجم ظرفی از اکسیژن ۵۰ لیتر است . آنقدر اکسیژن از آن بر میدارند تا فشار آن از 30.0 lb/in^2 به 10.0 lb/in^2 برسد و در این ضمن دمای آن از 30°C به 10°C میرسد. (a) چند کیلو گرم اکسیژن در ظرف بوده است؟ (b) چند کیلو گرم از آن را برداشته اند. (c) هر گاه اکسیژنی که از ظرف خارج شده است بدمای 20°C و فشار 1 atm برسد حجم آن چقدر است ؟ (a) فشار را بر حسب آتمسفر ، حجم را بر حسب لیتر و دما را بر حسب درجه کلوین می سنجم $R = 0.082 \frac{\text{lit} \cdot \text{atm}}{\text{mole} \cdot \text{K}}$ میشود. فشار ابتدایی و انتهایی برابر اند .

$$30.0 \text{ lb/in}^2 = \frac{30.0}{14.7} = 2.05 \text{ atm} \quad \text{و} \quad 10.0 \text{ lb/in}^2 = 0.68 \text{ atm}$$

این فشارها . فشار مانومتری هستند . فشار مطلق در دو حالت بترتیب برابر 2.05 atm و 0.68 atm است. در وضع اول داریم :

$$n_1 = \frac{p_1 V}{RT_1} = \frac{2.05 \times 50}{0.082 \times 303} = 42.2 \text{ moles}$$

بنابراین جرم اولیه برابر است با :

$$m_1 = 42.2 \text{ moles} \times \frac{32 \text{ g}}{\text{mole}} = 1350.4 \text{ gm} = 1.35 \text{ kgm}$$

(b) تعداد ملکولگرم های باقیمانده در ظرف برابر است با:

$$n_2 = \frac{p_2 V}{RT_2} = \frac{0.68 \times 50}{0.082 \times 283} = 14.7 \text{ moles}$$

$$m_2 = 14.7 \text{ moles} \times \frac{32 \text{ gm}}{\text{mole}} = 470.4 \text{ gm} = 0.47 \text{ kgm}$$

مقدار جرمی که از ظرف خارج شده است برابر است با: